

AMS-målerne gjør folk syke. Det kan fysikere regne seg til.

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 07.05.2021.

Her får du en nyhet fra forskningsfronten som du kan omsette direkte til din egen livssituasjon og din egen helse: De nye strømmålerne som det er installert et par millioner av, gjør folk syke. Det kan demonstreres med fysikk og matematikk.

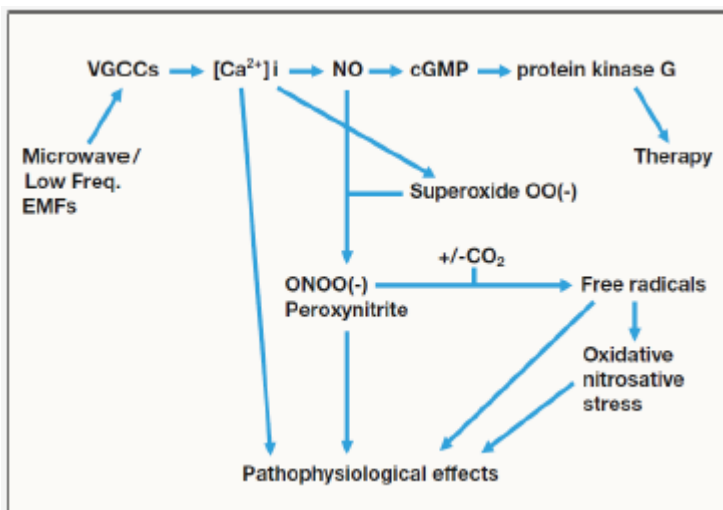
Jeg ba en tysk fysiker gjøre noen regnestykker på om de nye strømmålerne av merket Aidon kan åpne celleveggenes kalsiumkanaler. Svaret viser at Aidon-målerne fint kan åpne celleveggene til folk i boligen der måleren står. Slikt blir man syk av – enten man selv vet det eller ei.

Kjenner du en fysiker, en biolog eller en lege? Be ham/hun sjekke fakta i saken. (Jeg har alt gjort det.) Men les først saken selv!

For bare noen dager siden ryddet jeg i skrivebordets arkeologiske lag. Da kom jeg over en artikkel fra 2016. Den var skrevet av Klaus Scheler, en fysiker som underviste i fysikk ved den pedagogiske høyskolen i Heidelberg (1, og i engelsk oversettelse: 2). Artikkelen handler kort sagt om at nå fins det gode formler for å beregne hvor store elektromagnetiske krefter som trengs for å åpne celleveggers kalsiumkanaler. Og formlene har vist seg å virke ganske brukbart i praksis, skriver han. Man kan dermed regne ut hvor lang tid det tar før kanalene åpner seg og slipper inn kalsium, gitt at man kjenner pulsmønstreret og signalstyrken. De kan da holdes åpne over lengre tid.

Hvorfor er dette så viktig? Jo, fordi åpning og lukking av disse kanalene er svært viktige: Når celleveggers kalsiumkanaler åpnes, strømmer kalsiumioner inn i cellene. Da øker oksidantproduksjonen. Kanalene åpnes og lukkes naturlig i hver celle i kroppen hele tida, med svært korte intervaller. Slik skapes det balanse i produksjonen av oksidanter og antioksidanter. De to skifter om å nøytralisere hverandre. Dette er viktig, blant annet for cellenes energiproduksjon, og denne mekanismen bør ikke forstyrres: For høy oksidantproduksjon over tid skaper *cellestress* og en rekke kjente helseproblemer, bl.a. vedvarende energitap (herunder ME og Gulfsyndromet), DNA-skader, dårligere søvn, permanente inflammasjoner, og svekket immunforsvar. Det skaper også hjerterytmeforstyrrelser og andre virkninger av rot i nervetråders signalering.

Kalsiumkanaler (og andre kanaler i celleveggene) kan åpnes av mange ulike stoffer i miljøet, såkalte *miljøstressorer*. Blant miljøstressorene hører plastmyknere, ugrasdrepere og andre miljøgifter, men også psykososialt stress, slik figuren, som Scheler har hentet fra Martin L Pall, fra viser.

Så langt har dette begynt å bli velkjent stoff blant medisinerere og biologer, siden disse sammenhengene ble påvist rundt 2006.

Siden 2013 kom også EMF – elektromagnetiske felt – med i modellen. At EMF hører hjemme der, er bekreftet i en hel rekke studier og regnes nå som etablert faktum, selv om det fins de som er uenige. (Motrøster fins det alltid i forskningen, heldigvis.) Dermed kan

man tegne en modell som vist i figuren. Den viser at det også fins gode virkninger som brukes terapeutisk (kjeden mot høyre øverst i bildet).

Scheler viser til mange kilder som underbygger denne forståelsen. De elektromagnetiske feltene vi lager i radiosendere, i strålingen fra f.eks. fra mobiler, WiFi og annet trådløst, hører altså til blant disse miljøstressorene. Men i tillegg til å fortelle om alt dette, viser Scheler beregningene, og regner ut hvor lang tid det tar, avhengig av avstand til strålingskilden, før celleveggenes kalsiumkanaler åpnes:

For WiFi fra en laptop tar det fra 1 til 5 minutter i hans regneeksempler. For en trådløs fasttelefon (DECT) tar det 4 til 20 minutter. GSM 900 fra en mobiltelefon bruker 1,5 til 45 minutter, alt etter dekningen. En GSM 900 basestasjon sender samtidig ut en rekke pulser med ulike frekvenser. Den trenger fra 11 sekunder til 6 minutter.

Ikke styrken, men intervaller og polarisering teller

Slik kan man fortsette. Den viktige lærdommen, viser Scheler, er at det *ikke* er strålingens energinivå, altså styrke, som er avgjørende, men *pulsenes intervaller* og at strålingen er *polarisert*, dvs. at energien kommer i samme retning og i faser som trekker på likt i kalsiumkanalenes store molekyler – og trekker på ny før kanalene har funnet tilbake til opprinnelig form.

Moderne radiobølger og skittenstrømmen som preger feltet rundt strømledninger er polariserte og skarpt pulsede, i motsetning til dagslysets stråler. Dagslyset er kaotisk, så kreftene trekker i alle slags retninger så de oppveier dermed hverandre. Derfor tåler vi slik stråling selv når den inneholder langt mer energi.

Siden de mange skadevirkningene av forhøyet kalsium-nivå i cellene er så godt kjent, har vi en forklaring på hvorfor en lang rekke «diffuse plager» stiger i hyppighet jo nærmere man bor mobilmaster, og med WiFi eller bruk av mobiltelefon – og på hvorfor eksponering også følges av økt andel med alvorlige lidelser på sikt: Vi klusser med livets mest grunnleggende virkemiddel – elektrisk krefter og signalering. Dermed er det rimelig at utslagene kan komme både her og der i biologien. At noen plages så sterkt av «skitten strøm» fra moderne elektronikk, blir også forståelig. Hvorfor noen plages og ikke andre, kan delvis forklares utfra læring på nervetrådnivå: Noens kropp lærer f.eks. å bli følsomme for mobilladere; andres for de lavfrekvente feltene fra høyspentledninger. Atter andre ser ut til aldri å få noen mén.

Så langt artikkelen til Klaus Scheler.

Da fikk jeg en lys idé: *Er det mulig å gjøre tilsvarende regnestykker for Aidon-målere?* Vanskelige formler med derivering og annet rart er ikke noe for meg. Så jeg sendte Klaus Scheler en epost og spurte om han utfra dataene i en målerapport som jeg la ved, kunne gjøre dem.

Det gjorde han alt neste dag, og han ga meg to svar, som begge må forstås omtrentlig, selv om de er skrevet med en desimal. Du finner originalen på tysk og oversettelse til norsk som (3) i referanselista:

Å åpne kalsiumkanalene ville ta 3,9 timer i det ene tilfellet og 13,9 timer i det andre. - Dette betyr, konkluderte han, at utfra disse formlene, som nå er etablert kunnskap selv om de ikke er perfekte, må den som eksponerer seg for slik pulsing ved de signalstyrker som var oppgitt i målerapporten, regne med at kalsiumkanalene åpnes etter et slikt antall timer.

Dette vil si at man i boliger med slik stråling fra slike målere må regne med at kalsiumkanalene vil åpne seg av måleren, og holdes åpne, hyppigere enn de bør.

Enkelt og greit. Du finner Klaus Schelers lille rapport til meg vedlagt. Der finner du også hans artikkel på tysk og engelsk. Han oversatte den sammen med søsteren av ren begeistring for at noen brød seg med å reagere på artikkelen hans, nå seks år seinere. Klaus Scheler skrev dessuten til meg at han har fått en del kritikk for at regnestykkene var satt opp på «gammeldags vis», hva nå det betyr i fysikkens verden. Derfor har han gjort dem om, og sendte til meg et eget notat (4). Resultatet blir det samme uansett regnemåte, skriver han.

Dersom Klaus Schelers regnestykker holder vann, og det ser det jo ut til, kan det altså være lurt å tenke på om det er på tide i det minste å få ut senderen i AMS-måleren og holde mobilen på avstand fra kroppen. For det fins jo en rik litteratur om de helsemessige konsekvensene av for mye oksidantproduksjon: Bare i boka *5G – og vår trådløse virkelighet* (5) presenterer basalmedisineren Martin L Pall hele 183 litteraturgjennomganger som han tar til inntekt for denne mekanismen. Dessuten kan jo ikke andre virkemåter utelukkes, og virkninger på dyr og planter er det jo også grunn til å frykte. De har slike kanaler i celleveggene, de óg.

Men dersom Klaus Schelers regnestykker holder vann, har det også konsekvenser for det store bildet: Det betyr at «det grønne skiftet» og «fullelektrifisering» må tenkes om. For den polariserte strålingen og dagens pulsingsbaserte kommunikasjonsløsninger angriper de mest grunnleggende fysiske livsfunksjonene. I boka *Stråletåka - helse- og miljøforurensningen fra mikrobølgene* (6) viser Susan Pockett dette helt ned på molekylnivå. En slik strategi er altså ganske enkelt ikke bærekraftig.

Derfor, og for å sammenfatte det faglige grunnlaget bak motstanden mot AMS-målerne, skrev dr.scient. Else Nordhagen og jeg boka *Smartmålerne, skitten strøm, pulser og helsa* (7) som kom ut før i år. Vi sendte den straks som gave til alle sjefer for strømnetselskapene i Norge. For alt dette er nytt for de fleste: At skitten strøm kan skade teknisk utstyr, vet alle med elektrofaglig bakgrunn. Men pulsene fra radiosendere og strømmettet i bunn og grunn er samme sak biologisk, det er nytt for de fleste. På toppen kommer altså Klaus Schelers regnestykker som gir oss konkrete tall å forholde oss til.

Einar Flydal, den 7. mai 2021

Referanser

(1) Scheler, Klaus: *Polarisation: Ein wesentlicher Faktor für das Verständnis biologischer Effekte von gepulsten elektromagnetischen Wellen niedriger Intensität*, umwelt • medizin gesellschaft, Sonderbeilage 3-2016 | 29. Jahrgang, Forum Medizin Verlagsgesellschaft mbH, <http://www.elektrobiologie.de/download/polarisation%20elektromagnetischer%20wellen%20umg%203-2016-scheler.pdf>

(2) Scheler, Klaus: *Polarization: A Crucial Factor For Understanding Biological Effects Of Pulsed Electromagnetic Waves Of Low Intensity*, engelsk oversettelse 2021 av ovennevnte artikkel, notat, <https://einarflydal.com/wp-content/uploads/2021/05/Scheler-English-version-of-2016-08-Polarisation-Beilage-in-umg-3-2016.pdf>

(3) Scheler, Klaus: *Beregning av tidsrom før åpning av en Ca⁺⁺-ionekanal ved AMS-måler fra Aidon etter Dimitris J. Panagopoulos et als teori*, notat, tysk og norsk oversettelse, 2021,

<https://einarflydal.com/wp-content/uploads/2021/05/Scheler-Beregninger-av-apning-av-Ca-kanaler-ved-Aidon-maler-NorskOgTysk-20210427.pdf>

(4) Scheler, Klaus: Derivation of Panagopoulos' Equation, notat, 2021, <https://einarflydal.com/wp-content/uploads/2021/05/Scheler-20210505-Derivation-of-Panagopoulos-Equation.pdf>

(5) Flydal, Einar & Nordhagen, Else (red): 5G - og vår trådløse virkelighet, Z-forlag, 2019 (590 s, kan bestilles på <http://einarflydal.com>)

(6) Pockett, Susan: Stråletåka - helse- og miljøforurensningen fra mikrobølgene, Z-forlag, 2020 (236 s, kan bestilles på <http://einarflydal.com>)

(7) Flydal, Einar og Nordhagen, Else: *Smartmålerne, skitten strøm, pulser og helsa*, Foreningen for EMF-reform, 2021 (285 s, kan bestilles på <http://einarflydal.com>)